

[Jørgen Jørgensen.]

afstemning, hvor man direkte spurgte om Befolkningens Stilling til dette bestemte Spørgsmaal.

Under Lovforslagets videre Behandling i Udvalget gjorde man flere Forsøg paa at finde et Grundlag, som alle Partier kunde samles om. Alle er fornuftigvis enige om, at det er nødvendigt, at et Kommunevalg afholdes nu i Foraaret, og derfor var der betydelig Interesse blandt Udvalgets Medlemmer for at finde et Grundlag, som Udvalget kunde samles om.

Der blev foreslaaet 23 Aars Valgretsaldersalder, men det viste sig, at der ikke var stor Interesse derfor, og det blev afvist af Indenrigsministeren som Forhandlingsgrundlag. Derfor samlede Interessen sig i højere og højere Grad om at gennemføre 21 Aars Valgretsaldersalderen, men gøre dens Ikrafttræden afhængig af en Folkeafstemnings Tilslutning, og denne Mulighed for at klare Spørgsmaalet gennem en Tilkendegivelse fra Befolkningen ved en Folkeafstemning blev øget ved, at den højtærede Indenrigsminister under Forhandlingerne med Udvalget erklærede, at Regeringen var villig til at overveje dette Spørgsmaal; men Indenrigsministeren erklærede samtidig, at skulde Regeringen støtte denne Tanke om en Folkeafstemning, saa maatte denne Folkeafstemning foregaa efter de Regler, som er foreskrevet i Grundlovens § 94. Nu ved alle, at de Krav, der stilles gennem disse Regler for Folkeafstemning i Grundlovens § 94, er meget strenge.

Naar Ministeren krævede disse Regler som Grundlag, saa var hans Begrundelse den, at da en Folkeafstemning vilde faa Betydning for Forhandlingerne under Forfatningssagen med Hensyn til Valgretsaldersalderen, maatte man ogsaa bruge en Fremgangsmaade ved Folkeafstemningen, som svarede til den Fremgangsmaade, der skal anvendes, naar Forfatningsændringer skal gennemføres. Men som sagt, disse Regler i § 94 for Folkeafstemning er meget strenge, saa strenge, at det næsten ikke er muligt at kunne regne med at gennemføre dem ved en Folkeafstemning, uden at et overvældende Flertal af Befolkningen skal have Interesse for denne Folkeafstemnings Udfald. Vi gjorde derfor i Udvalget Forsøg paa at samle os om et Grundlag for Folkeafstemningen, som synes mere rimeligt end de strenge Bestemmelser, § 94 foreskriver.

Der var i Udvalget fra alle Sider Enighed om, at naar et saa betydningsfuldt Spørgsmaal skulde ud til Afgørelse, maatte man kræve en vis Valgdeltagelse, men alle

de Partier i Udvalget, der var Tilhængere af en lavere Valgretsaldersalder, var ogsaa enige om, at de Regler, der foreskrives i Grundlovens § 94, er urimelig strenge, og at der ikke er megen Mulighed for at faa et tilfredsstillende Resultat ved en Folkeafstemning, uden at et meget, meget stærkt Ønske, ja, næsten hele Befolkningen skal staa bagved. Kun derved kan der blive Udsigt til, at Kravet om en nedsat Valgretsaldersalder kan opfyldes. Vi drøftede derfor Muligheden for andre Regler ved Afstemningen og samlede os om et Forslag, som gik ud paa, at de 45 pCt., som kræves efter Grundlovens Regler, skulde sættes ned til 35 pCt. De 4 Partier uden for Regeringspartiet, der var repræsenteret i Udvalget, Socialdemokratiet, Det konservative Folkeparti, det kommunistiske Parti og det Parti, jeg tilhører, var enige om at foreslaa den højtærede Indenrigsminister, at han gik ind for dette Krav, og at en Folkeafstemning skulde gennemføres paa dette Grundlag. Det viste sig imidlertid, at den højtærede Indenrigsminister ikke kunde acceptere en Ændring saa vidtgaaende som den, vi foreslog i Forhold til det, Ministeren havde stillet i Udsigt, men Indenrigsministeren erklærede sig villig til at medvirke til Lovens Gennemførelse, hvis den Afstemningsprocent, der krævedes, blev ændret fra de 35, vi havde foreslaaet, til 40 pCt., altsaa 5 pCt. under det, Grundloven foreskriver. Nu mener jeg stadig, at ogsaa de 40 pCt. er et meget vidtgaaende Krav at stille til en Folkeafstemning, for jeg giver det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen Ret i de Argumenter, han anførte, om, hvor vanskeligt det er at kalde Vælgerne frem i saa stort et Tal, naar ikke der er en politisk Kappelstrid som ved et Valg. Jeg mente alligevel, at naar vi var kommet hinanden saa nær og det drejede sig om en Forskel paa kun nogle Tusinde flere Vælgere, som skulde møde frem for at kunne gennemføre en Folkeafstemning med et positivt Resultat — naar vi var kommet hinanden saa nær, burde vi søge at faa Spørgsmaalet løst derigennem, at vi gennemførte denne Lov med 21 Aars Valgret og derefter lod det videre Spørgsmaal afgøre ved Folkeafstemning paa det Grundlag, hvorpaa Ministeren havde erklæret sig villig til at medvirke, nemlig de 40 pCt.s Deltagelse. Og jeg beklager, at man ikke har kunnet blive enige om at stille sig paa det Standpunkt.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at nu er der ingen andre Muligheder for at støtte Gennemførelsen af 21 Aars Valgret end ved at stemme for det Forslag, det socialdemokratiske Parti har stillet, saa siger jeg til det ærede Medlem: jo, der er